

אויפגעהאנגען שלמה בן יוסף ז"ל
ערשינערער איינדרוק אין ראדאם.
די טרויעריגע ידיעה, אז ס'איז אויסגעפיהרט געווארן דער אורטייל אויף שלמה בן יוסף, וועלכער האט אויסגעהויכט זיין נשמה אויף דער תליה — האט געמאכט אין ראדאם אַן ערשינערענדן איינדרוק. דער היגער נ. צ. א. מיט זיינע אַפצווייגונגען: ברית הצהר, ברית החיל, ברית טרומפלדאָר און מסדה, האָבן אין זעלבן טאָג, מיטוואָך גערופן אין דער שטאָטישער שוהל אַ טרויער-פערזאָנלעכע אויף 8 אָווענד, בין מנחה למערב.
אויף דער טרויער-פערזאָנלעכע זענען אַרויסגעטרעטן מיט רעדעס, דער פרעזעס פון דער קהלה מ. דען, פרעזעס פון די יודישע קאָמפאָזיטאָרן שפערבער, און די דעוויאָניסטישע טהוער לעשטש, סאַמעלסאָהן, י. פרידמאַן, דאַרן.
אַלע רעדנער האָבן פראָטעסטירט געגן אַרויסטראָגן און געגען אויספיהרן דעם טויט-אורטייל.
דער פראָטעסט איז אָנגענומען געוואָרן אין אַ רעזאָלוציע דורכ'ן גרויסן פערזאָנלעכען עולם.
חזן קופער האט געמאכט אַנאָל מלא רחמים דעם קדוש שלמה בן יוסף און דער בתרי חנוך רוטמאַן האט געזאָגט קדיש.

ראדאמער-קעלצער לעבן

אבטיילונג פאר קעלצער אויף זייט 7
אבטיילונג פאר אסטראווייזץ, אפאטאוו, וויערזשניק
אין סביבה — אויף זייט 6
Radom, dnia 1-go Lipca 1938 r.
ראדאם, פרייטאָג ב' תמוז תרצ"ח
טעלעפאן פון רעדאַקציע 15 - 18

מיט גרויס יראת הכבוד און מיט נאציאנאלען שטאלץ
שטעהען מיר ביים פרישען קבר פון אונזער פרייהייט'ס - קעמפער. גבור און קדוש
קצין הנציבות בפולניה, דעם בתרי
שלמה בן יוסף ז"ל
וועלכער איז אומגעקומען דורך אַנציענגלישען חליון על קידוש השם
אין בליהענדען עלטער פון 22 יאָהר.
שלאף רוהיג גרויסער חבר, מיר שווערען ווייטער פארמאָזעטען דעם הייליגטן און גערעכטען קאמף
פאר מלכות ישראל אויף ביידע זייטען ידן.
דיין נאמען וועט דאס יודישע פאלק מיט רוהם דערמאנען
נ. צ. א.
ברית הצה"ר, ברית החיל ט"ש זאב ז'בוטנסקי,
ברית מרומפלדור, מסדה, אין ראדאם

Mądrzy bramini, których słuchać nigdy nie zawadzi
Uczą, że wierzyć nigdy nie trzeba kobiecie
Chyba, że świetne gilzy Dla Znawców" doradzi
— Wierz jej wtedy — te gilzy są najlepsze w świecie
Reperacja, zamiana i sprzedaż motorów elektrycznych
Radom, ul. Żeromskiego 15
(Hotel Rzymski w podwórzu)

ZAKŁAD ELEKTROMECHANICZNY EDWARD OKRÓJ
Reperacja, zamiana i sprzedaż motorów elektrycznych
Radom, ul. Żeromskiego 15
(Hotel Rzymski w podwórzu)

Najlepsze, najmielsze i najtańsze prezenty dla rodziny i przyjaciół
kuchenki, żelazka grzejniki do rurek poduszki i inne
Do nabycia na dogodnych warunkach
w Radomskim Towarzystwie Elektrycznym Sp. Akc. w Radomiu ul. Traugutta 53

דוד פיינס!
חברנו קבל את ברכותינו הלבביות לארושין את **אסתר גולדברג**
תהי דרכך החדשה בחיים צלחה וסוגה בשושנים
האחים:
יעקב ויוסף קופמן

א הערצליכען מול טוב
דעם ה' שמואל באנגארטען
וויצע-פרעזעס פון הכנסת-אורחים
צו דער חתונה פון זיין זון
יעקב סאפיר
מיט מר"ר
חנה רחל באנסער
דעם יונגען פאָר אַ גליקליך צוזאַמענלעבען
און די עלטערן פיער נחת.
מענדעל ראזענבוים און **פאמיליע**
פערזאָנלעכע פון הכנסת-אורחים אין ראדאם

מיר ווינשען אַ הערצליכען מול טוב
אונזער חבר **יאיר באנגארטען**
צו דער האַכצייט פון זיין ליבען ברודער
קאפּעל מיט מר. אַנדזשע באנקער
דעם יונגען פאָר גליק און צוטירדענהייט
און די עלטערן נחת.
חברים:
חיים מינצבערג, בערלי שטערן, נפתלי מאַנדעלמאַן,
יעקב לעדערמאַן, ירחמיאל שטערן, אברהם
האַבערבערג, צדוק פערדעבער.

A. HEMPEL
Centrala Stare Miasto 7 telefon 19 - 70
Filie Zeromskiego 1
Zeromskiego 21
Zeromskiego 59
Traugutta 11
וועד ס'האט זיך ניט איבערצייגט זאָל פרובן און וועט זיין ענטשיקט
פון דער שטערן, עסטעטישער און פאכמענישער ארבייט. ס'ווערט אויך
געזאָסען אויף טריקען — ביליגע פרייזען! — פינקטליכע אויספיהרונג
סגלידע בעהאנדלונג קומט און איבערצייגט איין
צענטראלע: אלטע שטאָרט 7 אָפיצ. טעל 19-70
פיריעס: זשעראמסקי 1 טראַוגוטא 11
זשעראמסקי 21, זשעראמסקי 59
ביליג צו האַשען סאַפּעלרשען

די מירטע י. שטענבוים
זשעראמסקי 28
זוכט א מיידעל
איז געשעפט אריין
א לם
עקספעדיענטקע
ווענדען זיך אין דער פריזאט-
וואַהנונג זשעראמסקי 30 אין די
שעה'ן פון 9-10 אָווענד.

אין פריטאגדיגען נומער פון אונזער צייטונג האבען מיר שוין דערמאנט אז אין ווילנע האט דער "יונגע אפגע-האלטן" א חיסנשאפטליכע ויצונג לכבוד דעם דערשיינען פונעם ערשטן באנד ווידישען פאָלקלאָר. מיר האָבן אויך איי-געפרעגעבן, אז אונזער מיטארבעטער געבראנט וויסנדיג האָט באקומען אַ איי-גאנצן אונטערשייד פון נאמען אין דער אַקאָנגער פיערליכער ויצונג.

איצט קומען מיר אַנאָנען די באמת גוטע בשורה, אז אין אונזער רעדאקציע געפינט זיך דער דערמאנטער באַנד ווידישער פאָלקלאָר.

פון דעם אריינפיר-וואַרט, וואָס עס יאט די פּילאָגאָשע סעקציע ווערן מיר עוואוואַרן, אז דאָס רעדאגירן און אַרויס-געבן דעם באַנד האָט געדויערט גאנצע וואָך. דעם גרעסטן טייל פון אונזער באַנד האָט רעדאגירט דער פערשטאַר-טענער י. ל. פּהן. נישט פּלוז רעדא-גירט נאָך אויך געווען - ווי עס שרייבט זיך פּילאָגאָשע סעקציע דער באַ-עפּענדיגער גייסט אין דער בעל-דעה-ן אין דער ארבעט פון דער פאָלקלאָר-אַקאָנגער פיערליכער ויצונג.

נייע פרנסות פאר יידען.

אונזער ווארט נאך די 2 קאנפערענצן מכת די יודישע ארבייטסלאזע.

צוויי קאנפערענצן זענען געווען געווארן אין שייכות מיט דער פראגע פון די יודישע-ארבייטסלאזע אין אונזער שטאט.

די ערשטע קאנפערענץ איז צושטאנד געקומען ביי דער בעטייליגונג פון די יודישע ראטעמער מיט פארשטעהער פון פערשידענע ארגאניזאציעס און אינאיינעם. ס'איז אויך געקומען א גרויסע פון די ארימע, וואס גענוגערעכט ארבייטסלאזע, וועלכע האבען זייער גאנצע האפנונג געלעבט אויף דער קאנפערענץ, וואס געבעטן אז זי וועט אים נעמען און בעשלוסן, וואס וועט זיין בכה צו ענדערן דעם הונגער-גורל פון זייערע פאמיליעס.

דער פרעזענט פון ראטעמער-קאמאדא ד"ר פאסטמאן האט געהאלטן א שטונדע רעדע, וואס האט געגעבן צו פארשטעהן דעם היינטיגן יודישען מצב, וואס אלע האבן אייגענטליך גוט תופש געווען... ד"ר פאסטמאן האט נאך צוגעגעבן, אז ווען מיט דער שטאט וועלכע נישט אנגעפיהרט סאציאליסטען, וועלכע מען געקענט גלויבען, אז עס ווערט געטריבען אנטסטעמיטעס.

דער דאזיגער ארגומענט איז אביסל שווערליך צו פערדייען, אפשר וועלכע דער דאקטאר געווען אזוי גענוגערעכט, דיג און געגעבען מיר צו פארשטעהן, ווי אזוי נאך ערגער וועלכע הייסט עס אין דעם ענין געהאנדעלט די אנטסטעמיטען, ווי וועלכע משמעות נישט אנגענומען מען קיין יודען צו די שטאטישע סעקולאר-ארבייטן, און וואס איז דעם יעדעם?

אויף דער קאנפערענץ האבן זיך גע-לאזט אויך הערען צוויי ראטעמער, וועלכע האבן ערקלערט, אז ס'איז גלייכער אוועקצולעבען די מאנדאטן, איידער אנצוטרעפן אויף אזא בעציהונג, אז דער שטאט-פערזאנלעכע געבוי די יודישע ארבייטסלאזע.

מ'האט גערעדט, מ'האט דיסקוטירט אין דער בעל דבר גוסא, די יודישע ארבייטסלאזע זענען געוועזען אין גרויס ערזארגונג, הערענדיג די געשפערעכע, וועלכע ווערן געפיהרט נאך צוליב זיי און ארום זיי.

עטליכע טעג האט געדויערט די קאנפערענץ, אונזערע פארשטעהער פון די פערשידענע ארגאניזאציעס, וועלכע האבן נישט סיידן כיבודים, האבען אבער גארנישט אויפגעטוהן. דער ארימער איז ווידער געבליבען אהן ארבייט, און ברויט און טאקע אין דער צייט, ווען די שטאט-פערזאנלעכע, ווען די לייט טער פון מאניסטראט זענען דאך סאציאליסטען, און, יודישע פריינד.

די ערשטע קאנפערענץ, ווי מ'זעהט האט גארנישט געגעבען, ס'איז נאכגעקומען א צווייטע קאנפערענץ, דאס מאהל שוין פון גאר א ענגען קרייז, און, פער-שטעט, ווען וועלכע ענין - געבען בעשעפטיגונג ביי די סעקולאר-ארבעט די יודישע ארבייטסלאזע.

אויף דער צווייטער קאנפערענץ וועלכע איז אפגעוואלטען געווארן מיטן שטאט-פערזאנלעכע געשטענאראדאטקס, זענען געגאנגען דיר סאסטמאן מיטן לאזונק משה ראטעמער, וועלכע האבן געוויסן געמאכט פארן פרעזידענט, די טרויעריגע קאנפערענץ פון אט די אומגליקליכע כע אידען, פארדערנדיק און בעטערנדיק פאר זיי ארבייט, ס'איז אויך גאנץ געגלייך, אז פרעזידענט געשטענאראדאטקס, סקי האט אפילו העפליך צוגעזאגט, אז אלץ וועט זיין, אפ-רייט, אבער מיט וואס, פרעזענט זיך, ווען די צוויי אידים שווערשטע הער ארויס פון פרעזידענט-טען-קאבינעט וואס האבן אין ס'ה פון די צוויי קאנפערענצן די אידישע ארבייטסלאזע געקאנטן, צי דעמאלט ווען די, "טאטעס" פון שטאט זענען נישט געווען קיין סאציאליסטן, וועלכע מען האלט

אין דער לעצטער צייט, זינט ס'איז איינגעפיהרט געווארען באגרעניצונגען פאר דער ריטועלער שחיטה און נאך מעהר נאכן אננעמען אין סייס דעם סארבאט פון שחיטה, מערן זיך ארטיקלען אין דער פרעסע (צענטראלע און פראווינציאלע) וועגען דער גויטיקייט און וויכטיקייט פאר יודען צו פארנעמען זיך מיט הינער-צאטס, דערייט שפילט זיך פאנאנדער די פאנטאזיע ביי די מענטשען, וועלכע ציען חיונה פון די נייע פרנסה-קוואלן אין די צענדליגער טויזענטער.

ס'איז קלאר, אז די מחברים פון די ארטיקלען, סעאיגע שרייבער, פארשטיי-ען זיך אבער אזוי אויף דעם מין חרנגול, אקוראט ווי דער האן אויף דעם בני אדם, און ס'איז גאר נישט קיין שווערע ארבעט צו שרייבען וועגן זאכען, וועגן וועלכע מ'האט נישט קיין אנונג, אדער צו וועלכע מען האט זיך קיינמאל נישט צוגעווייזט.

מיט א קורצע צייט צוריק, האט דער גאנץ גלאס "אפערדריקט" א ברייטען ארטיקל פון א סאכמאן אויף דעם גע-ביט, אין וועלכן מ'ווערט גענוי אויסגע-וויזען די נישט רעאליקייט און אילו-וארישקייט פון אזעלכע פראיעקטען.

דער דערמאנטער מחבר חייט און, אז א הין לייגט פון הונדערט ביו 120 אייער א יאר, רעכענענדיג א שטיק צו פינף זעקס גראשן, מאכט עס דורכשניט-לעך אויס ביי זעקס זל, דערייט קאסט דאס אויסהאלטען אן עוף פון אכט ביו 10 זל, דאס איז ביי לייגענדיגע הינער, הענער זענען גאר אומזיסטע פרעסער, ווי אזוי וועט לוינט עס די גאנצע פראדוקציע? דערויף קומט אן אן ענט-מער, אז אין די גרעסערע היירשטאפטן האנדעלען מען טאקע נישט קיין עופות אויף פארקויף, די גאנצע הינער-פרא-דוקציע צו דעם צוועק קומט פאר אין די קליינע פויערישע היירשטאפטן.

די הין געמינט זיך אליין שפיין אויפן הויף פון די אפפאלעכען אין דער היירשטאפט, אזוי ארום קאסט עס דעם פויער כמעט ווי גארנישט די גאנצע פראדוקציע, דער מחבר לייגט פאר די פראווינציאלע יודען, וועלכע פערמאגען א הויף ארום שטוב, צו האנדעלען הי-נער פארן אייגענעם געברויך, אדער אויף א שטיקל הכנסה.

צי דאך מען שוין איבער דער גאנצער פראגע אריבערגיין צום טאג-ארדנונג אפסאלוט נישט, מען דאך נאך דעם ענין הינער אננעמען אלס אויסגאנג-פונקט צו א פיל ברייטערע אקציע מיט א פיל ברייטערע פארנעם, ווי אין א באקאנטע מעשה'לע איז פון אן איי, נאכדעם א הין, אויסגע-וואקסן ביי א פויערסט א גאנצע הייר-שאפט, אזוי דאך די פראגע ארויסגע-ברייטערט הערן צו א גרויסען הייר-שטאפט-פלאן, אין וועלכן די עופות און אייער - פראדוקציע וואל פארנעמען א באשטימטן חינוך.

מיר מוזען באווייזען דעם פוילישען סאקל, אז מיר ווילען און קענען אי-בערגיין צו שפערישע פויערע ארבעט, און דערייט בהדרגה איבערשליכטען סאציאל אן אנגענומענע סייז פון פוילישען יודענטום, שאפענדיג פרישע קוואלען פון חיונה פאר טויזענטער און שפעטער צענדליגער טויזענטער דא

אויפן ארט, און דערמיט אויך בעסער צוגרייטן ערשטוועלע קאנדידאטען אויף עמיגראציע.

מיר מוזען זיך דערנענטערן צו ערד-ארבעט.

ווי אזוי מאכט מען עס? עס וועלט געווען מעהר ווי אן אומאפ-פארשלאגן איינצוארדנען די דעקלא-סירטע יודען אויף ערד, ס'וועט אבער נישט זיין קיין הילע פאנטאזיע צו רוי-פען א גרויסען סייז פון דער יונגער זיך צו שטעלען צום אקער און קאסע ס'האנדעלט זיך דא נישט וועגען פערזאנלעך א סייז פון יונגען דור אלס וועלכע שטענדיגע ערד-ארבייטער, כאטש אזעלכע פערמאגען מיר אויך, בעזונדערס אויף די קרעסען, דא רעדט זיך וועגען שאפען לאנדוויירטשאפטליכע קאלאניעס (אדער קבוצות) פאר יונגען, וועלכע וואלען איינפיהרען אלע פארמען פון לאנדוויירטשאפט, צו דעם בהמות און עופות-ציכט, ביהנען ציכט, ווי אויך אלע ארט ארבייטען (איבערארבייטען), וואס זענען פערבונדען מיט לאנדוויירט-שאפט.

ס'דארפען דערייט אויסגענוצט הערען די דורות'דיגע דערמאנטען פון די פויערים, די דערגרייכונגען פון דער היסטענשאפט און דאס רבי-נעלד פון די "החלוץ" - קבוצים.

די קאלאניעס קענען דערפיהרט הע-רען צום צושטאנד פון וועלכע-אויסקום, דערייט קען דער היינטער נאך אויסגע-נוצט ווערען פאר צוגאנג-ארבייטען פאכמענישע אין די קאלאניעס גופא, נאטירליך דאך אלץ פריהער בעטראכט ווערען דורך פאכמענער אויף דעם גע-ביט, די דערמאנטע בעזייט, אז א קאליאניזירטער גערטנער מאכט א לע-בען פון זיין ארבייט אויף א גאנץ קליינעם שטח ערד.

שוין אין דער עלעמענטאר-שולע דאך אפגעגעבען ווערען א גאר בכבודיג ארט דער נאטור-היסטענשאפט, וועלכע דאך וועקען ליבע און חשק צו ערד-ארבייט, נאכמער דאך מען ענטוויק-לען א קאסט פאר לאנדוויירטשאפטליכע ארבייט ביי דער יונגער, סיי דורך דער פרעסע, סיי דורך קעקציעס און פאר-לעזונגען.

זאל ביי יעדער שולע, נאך מעגליך געשאפען ווערען א גארטען און צווא-מען מיט די פארלעזונגען פאר דער יונגער וועגען די נייעסטע שטרעמונגען אין דער העלע-ליטעראטור, אדער הע-גען נייעס פון דער יודישער ליטערא-טור וואלען אויך קומען פארלעזונגען וועגען די נייעסטע מעטאדען פון זייע-ען קארטאפעל.

און נאך א זאך: בעת א גרויסער

שטראף - מאנדאטן

פאר נישט פארשטעמטע איבער-גען די גאס, אדער פאר בענען אן אנדערע דראגנע עבירה ווערט מען בעשטראפט מיט א מאנדאט.

ס'זענען אבער פערזאנלעך עקסנים, וועלכע ווילען בשום אופן נישט בעצא-לען דעם געפאדערטען גילדען אדער צוויי, שלעפט מען אזא איינעם אין קאמיסאריאט, וואו מ'שטעלט גענען איהם צוואמען א פראטאקאל און שפעטער בעקומט ער פון סטארקסטח א נאקאז שוין אויף 10 גילדען.

זיין עקשנות איז אבער נאך נישט געבראכען, ער פאדערט אן עפענטליכע סערהאנדלונג, העכערט מען איהם די שטראף אויף 25 גילדען, אפערלייט ער דאך אין געריכט, אויך דאך קען ער זיך נישט גערעכטפערטיגען, דערלעגט מען איהם צו 25 זילדען.

אזוי אז אנשטאט ווי געזאגט א גיל-דען אדער צוויי, בעצאהלט ער 50, היינט וואו זענען די געריכטס קאסטען, צייט פערלויסט, שפיקות-דמים.

אפט ענדיגט זיך אזא, מיטפערשטענ-דניש אויך מיט א תפיסה-שטראף פאר שטעלען א היידערשטאנד דער מאכט. בכדי אט די אלע דראגנעס שלעק אויסצומיידען, ראטען מיר אין יעדען פאל תיכף דעם געפאדערטען מאנדאט מאנדאט צו בעצאהלען און זיך נישט אריינצולאזען אין קיין איבעריגער פא-לעמיק מיטן פאליציי-פונקציאנאר און בפרט נישט צו דערלאזען דעם ענין אוועקצוגען אין די הייטערדיגע אינ-

ס'זיין פון דער נישט-יודישע יונגער פערנעסט דא מיט-פאליטיק - זאל זיך די יודישע יונגער פערנעמען מיט שפערישע-וואל-ליק-סאציאליזם, דערפיהרען וועלכע וואל-ליק-סאציאליזם פון דער יודישער צו דער איבערשטענע פון דער יודישער בעשעפטיגונג און צו דער נאך-מאליירונג-פון איהר גאנצער סאציא-לער סטרוקטור.

ל. ק.

קורצע איפקלערונגען.

סטאנצען, ווייל זעלסטען געלונגט אזא מערשולדיגטען זיך ריינצוואשען און דעריבער ענדיגען זיך אזעלכע ענינים כמעט אין אלע פאלען מיט געהעכערטע שטראפען.

מיליטער - דינעס.

פיל פאכא-פאליטיק יונגעלייט מיי-נען אז אויף מ'קאן מאכען אן אפיע-קונסטע אויף עלטערען, ברידער און וועסטער, אפילו אויף שטיף-שוועסטערן און ברידער, ממילא מען מען דאך אהדאי אויף אייגענע קינדער און ווייב, זיי ווענדען זיך דעריבער צו דער מאכט, אז מ'וואל זיי דערלויבען חתונה צו האבען אדער זיי האבען חתונה און אזא הענדלונג צו דער מאכט, וועגען א דערלויבעניש, ווענדען זיכער, אז זיי וועלען פון אזא שריט, ווי ס'וואל נישט זיין, האבען א געוויסען נוצען צייט מיליטער דינעס.

איז דעריבער כדאי די פערמיטער-סירטע אויפצוקלערען, אז ערשטענס דאך מען נישט האבען קיין שום דער-לויבעניש אויף חתונה צו האבען, כל זמן מ'איז נאך נישט אריינגעצויגען געווארען אין אקטיווען דינעס, צווייטענס הערט אויף קיין פרוי און קינדער די הנחה אלס איינציגע שפייזער נישט אנערקענט און דריטענס גיט דאס חתו-נה האבן פאר'ן פאכא און דאס איינ-ארדנען זיך אן אייגען משפחה-לעבן דעם פאכא-מיליטענישן בכלל נישט קיין שום הנחה אין פרט פון מיליטער-דינעס.

אנטאניו בקע.

אמיסיטעטעס אין די אויגען זענען אויסגעצלייכטע הייבלעך מיט איינגע-פאלענע באקען, אויסגעלעשטע אויגען וואס דארפן נויטיג זיך קורירען, זיי האבען זיך אויסגעפונעט, פונקציאנאלע און הארטען מיט אויסגעשפצטע אויערען טאמער קומט א גאסט, וואס וועט גע-בען צו פערדינען א פאר גראשען פאר'ן ארבייטסלאזען מאן מיט די ראכ-טיש-קראנקע קינדער.

אין סריען פרימארגען לויפן אייבער פערשמיטע, פערשחיצטע, איבער די לענג פון קילאמעטערס מיט קוישלעך מרוכטען, וואס צווישען און בעסען זיך רחמנו-דיג ביי די לעטנאקסעס, וואס עפענען געניצענדיג די טירען, צו קויפן פריש און ביליג, פון זייערע פנימער, גייט מען זיך קאכענדיגע שטראמען שוויס און זיי וועהן אויס ווא צעפלייגטע מארט-רערינס.

ס'ווישען אין האלד די בויער און שאקלען מיט זייערע קעס און אין זייע-רע שטעטעס געמונען מענשען אפריה נאכ'ן שטאטישען געטומעל און אייגע-נעם פיין, זיי ווילען זיך פערנעסען כאטש אויף טעג, שעה'ן, דער האלד איז לייטער, פריש, די בויער הייגע-דיג וויערע שטאלינקע גוסים, וועהן אויף, ווי א מחנה צעשטעלעט דא-הן נערים און אין זייער רוישען ווונדערען זיי זיך, וואס די העלע איז אנדערש געווארען, פארואקס איז דא אזוי סיעל מענשען - שנאה, ראסען-האס.

דער האלד איז פאר אלע, דער סריגע שרייט אויס פרייליך זיין קוק-גרוס פאר אלע און זיין עכא וואס צע-טראגט זיך איבער פערלד און האלד, טראגט אין זיך דאס געזאגט פון פרייען פליה און פלאטער...

מ. גומהרץ.

עטליכע קילאמעטער פון ראדאט, אויף דעם העג וואס פיהרט קיין קא-זשעניץ, ליגט צעווארפען צווישען וועל-דער דאס פאפולערע דאטשע-ארט-אנ-אנטאניובקע, וואס איז וואס-צייט - סוף געפאקט מיט יודען, און עמך, פשוטע פאלקס-מענשען, וואס קענען נישט דער-גרייכען אין אנדערע מקומות, רופען עס גוטמוטיג אנטאניובקא, א פערנלייך להבדיל צו מארינבאד, קארלסבאד, וואו די רייכע פאגערען זיך קורירען, ערהא-לען, וואס איז פאר די פראטעסט בשר ודם'ס נישט דערגרייכבאר - האלטען זיי טאקע, אז דער אנטאניובקער האלד איז דער בעסטער פון אלע און די לופט דא איז די רייכסטע און איז מסוגל צו לינדערען אלעליי קראנקהייטען, קומען טאקע אהער פערשידענע מענשען, ס'קו-מען מענשען מיט פאראלליירטע צעברא-כענע גלידער און הארעמען זיך אונטער די זון, אטעמען איין די פריהמארגע-דיגע וואלד-פרישקייט און די פארגאכ-טיגע קיהלע הינטלעך.

פאר זיי טוהן, איז וואס גיכער, וואס שנעלער, מיט בלויו הבטחות קען מען די הונגעריגע נישט שפייזן, די לייטער פון שטאט מוזען זיך שנעלער דעצי-דירען: געבן אדער נישט געבן, אויב געבן, איז פחות אנערטערגליכען פרא-צעטע אויב נישט, דאן מוזען די אידישע ראסעס נעמען מיט די ארבייטסלאזע זיך וועהרען אין א דעלעגאציע צום קעלצער וואס וועלען, און ווען דאס וואל אויך נישט העלפען, דאן האבן אונזערע ראטעמער נישט מעהר וואס צוטהן אין שטאט-ראט.

א. ראזענבערג.

פאר אידען-פריינד, צי איז דאן ביי די שטאט-ארבייטן געווען בעשעפטיגט אז נישטיגע צאהל ארבייטער ווי היינט? מ'דארף נישט פערנעסן, אז די סע-וואהן-ארבייטען האלטן נישט אן קיין גאנץ יאהר, שוין דער נאמען אליין זאגט, אז דאס איז נישט קיין סטאביל-לער ענין, איז דעריבער יעדער טאג, וואס געהט פערלויפן פאר'ן יודישען ארבייטסלאזען, א בעדייטענדיגער הויק: נישט בלויו אין נעלד-פערדינסט, נאך א זאך, וואס האט א סך צו זאגן וועגן זיין הונגער און גויט, ווען אלעז עפעס

דער ייד

פון מאיר הערץ.

(סקיצע)

— ביילקען ביילקען ביילקען גיב א גיטע קופפער ביר. וועל איך וויסען, אז האסט מיך ליב — און טוט דערביי איהר א גלעס איבערן גלאטען האלדז. דאמאלס טוט הירש נחמן א ציטער און ער דער-מאנט זיך, אז ער איז ביילקעס טאטע טאטע און, אז יענץ בחור'ל איז גאר אנאנדערער. ס'גאנצע בלוט טוט איהם א-שלאג אין קאפ אריין און ס'טוט אים אזוי וויי, אזוי וויי...

ווערט הירש נחמן בלאס, ביילקע קוקט איהם אן און ווערט נאך בלאסער. זי ווייט אבער נישט, אז אין דער זעל-בער קרעטשמע האט איהר אייגענער טאטע א ליבע געפירט מיט רבקה דעם דארפסמאן'ס טאכטער, וואס איז אויך אזוי אונטערן בופעס געשטא-נען — און אויך מיט רבקה האבען געפירט און זי אפגענומען. הירש נחמן ווייסט עס און איהם דאכט, ווי אין געשטאלט פון זיין ביילקע זעהט ער די פערשעהמטע רבקה'ן און יעדער מיטליידס-בעטענדער בליק פון ביילקען וואלט געווען רבקה'ס...

(צווייטע קומע)

לידער פון מיין היים.

גאט אליין אין זיין שבת'דיגען היכל האט געבענטשט די איצטיגע שעה.

שבת = פארנאכט

דער טאטע וואסט זיך צו א כוית, — און זינגט א טרויעריגען ניגון, און שטיילקייט האכט אויף די פינטערניש — בני היכלא דכספין.

דער טרויער פון דער וואך גענוהנט מיט שטילע טריט. דער ניגון וויינט און קלאגט מיט א פערבענקט געמיט.

די מאמע ויצט אין א ווינקעל — איך הער נאך איהר תחנוני'דיגען קול. שוין לאנג ווי ס'איז געווארען טונקעל — און זי רוהט נישט מיט'ן מויל.

דעם גראבען קרבן-מנחת סידור אין די תפילה'דיגע הענד. — העלף גאט אין הימל ווידער מען זאל נישט בלייבען פערשעהמט.

גאט פון אברהם, פון יצחק און פון יעקב — מיט געזונד און מזל קומט די פולע וואך אן די טעפלעך — שטעהען שוין ליידיג — פון דער חלה גישט געבליבען קיין שפאן.

גענדיגער אין א ווינקעל, הערט זיך צו ווי די גלעזערע ביר-קופלעס קליי-גען, אין דעם סוחר'ישען שמועס, און ער ווערט אויפגעלעבט, דערפילענדיג ריח פון וואלד. ער שלענגט דעם שטייב פון די סוחרים, ווייל ער ווייסט, אז ער קומט פון די וועלדער און אפשר פון יענע וועלדער, טראכט ער, וואס האבען אמאל אנגעהערט צו זיין טאטן. ער דערקענט אין די גרינקייט אויף זייערע שטייבעלעך די ראסע, די ראסע פון די פייכטע וואלד-גראזען און ער קוויקט זיך דערמיט, זעהנדיג דערין אלץ פון אמאל.

געהען די סוחרים ארויס, גייט הירש נחמן ארויס צוזאמען מיט זיי און פילט זיך אין דעם מאמענט אזא איינער פון זיי, וועהן עס די קינדער און זייערע פנימער בעקומען א מראה פון אויס-געוועפטען שוים פון דעם ביר.

הירש נחמן האט א טבע צו שוויגען און דאס פאסט זיך זעהר צו דער דאך, פישער שטיילקייט און עס דאכט, אז איינער טוט אכטונג אויפ'ן צווייטען ער זאל נישט רעדן קיין סך. מעהר פון אלע קינדער פיהלט ביילקע מיט דעם טאטע'נס שוויגען. זי געדענקט נאך דעם זיידען ישראל און דעם טאטע'ן אלס רייכע וואלד-סוחר.

נאך געפיהלען, וואס האבען איהם דא-מאלט ארומגענומען, זייענדיג דא אין קרעטשמע אלס רייכער בחור. אז וואס? — אז ער וואלט קיינמאל דא אין אזא קרעטשמע נישט געקענט פערבליבען. אין אזא איינזאמקייט און שטיילקייט. אזוי האט ער געטראכט און געפיהלט יענע מאמענטען, ווען ער האט דא אין דאך געוויילט.

הירש נחמן וואוינט שוין יארהרען אויפ'ן דאך און שטענדיג דאכט אים, אז ער פאהרט און איז נישט קיינמאל אויף אנאכט.

אין דאזיגען איינעם געפיל דריקט זיך אויס צו מייסטענס הירש נחמןס יורד-בעשטאנד. מיט דעם איינעם איז ער מעהר אומגליקליכער פון זיין גאנ-צער משפחה, פון זיינע אלע פרידען און שוועסטערן, וועלכע זענען אויך יורדים אין דאך פיהלען זיי זיך נישט צעבראכען ווי ער.

אז ער ויצט פארטראכט אויף דער באנק ביי דער טיר, און אז א פוהר קומט אן צופאהרען פול מיט סוחרים, וואס דראפטשען זיך ארויס פון דער בויד און שטייגען אפ אין קרעטשמע, פרישען ביי איהם אויף די זכרונות 'און ס'דאכט אים, ווי ער וואלט ערשט נאך וואס אראפגעשטיגען פון דער פוהר.

ער בעגלייט די אוועקפאהרענדע מיטן געפיהל פון אנאכט, געפאלען קינד, אין וועלכן מהאט פערגעסן מיטצונע-מען אויף דער חתונה צוליבן גרויסען פארעניש.

אין קרעטשמע פארען זיך ביים בוי-פעס זיינע טעכטער און ער אליין ויצט אן גאנצע טעג מיט אנגעשפארטע פיס אויפ'ן ווייסען שטיין נומער 37-ער וויאכט'ס און האלט אין איין טראכטן פון זיין אנאכטיגען דורכפאהרען דורך דער וועלכער קרעטשמע.

הירש נחמן'ס קינדער פילען און פארשטעהן דעם טאטע'נס רעיונות, לעזען עס אפ פון זיינע גערינגעלעטע קניי-טשען און צייכענס אויפ'ן פנים, רעדן זיי גארנישט נור טראכטען פונקט ווי דער טאטע און לאזען איהם צורוה, נישט פערלאנגענדיג ער זאל אמאל עפס טון.

אין קרעטשמע קומט הירש נחמן נאך דעמאלט אריין ווען סוחרים קומען אן, געהען אריין אין קרעטשמע, שווע-קען זיך מיט ביער די מיליטער פון שטייב און שמועסען מכה וואלד-געשעפטען. דעמאלט שטעהט הירש נחמן א שוויי-נאך היינט נישט געהאט קיין פאטאשא-שקע — נאר די פרוי גלייבט איהר נישט. זי דינט זיך לאנג געהט פון איין קוישעל צום צווייטען, דעהט מיט דער נאזליך סיוואלט פון דער סחורה גע'פישט'ס און געהט טיף כל טיף אוועק אויף דער שעה-נער, לאנגער ווערמאכט נאס. ויפצט לאנג די הענדלעך, הויבט אויף די בליקען צו דער אויכער, ברוינער מויער וואס איז אין דער הויך געצויפט מיט שטעכעדיגע דראהט אויף וועלכע עס וויפלען זיך שעהנע צייט-געוויינטער-ען... שטעהען אויפ'ן וואהלע אויך פוהרען פון די גאהנטע דערפער, ברענגען מיט מיט זיך אייער, הינער, קאנען מילך צום פערקוי-פע. ביי די קראמען, הייזער, שטעלן זיך די פויערים אויס מיט די סחורות אין די הענד, און נאכדעם ווי זיי האבען שוין די הינער, קאשקעס, אייער, מילך פערקויפט — גע-הען די פויערים צו די ביידלעך מיט שניט-סחורה און קויפען איין פאר די קינדער סחורה מיט גרויסע רויסע בלומען, רויסע היסלען, שייך, ואקען און אלץ וואס זיי בעדארפען צו האבען, מחמת אויף וואהלע קאן מען בעקומען אלץ: פון א שלאס ביי צו א ספינקע פון א אויבער-העמד.

אין א לאנג געמויערטע היים, געפינען זיך קראמען פון קאלץ און איי-זען, הארט ביי די סחירען שטייען אויס-געשטעלט זעק מיט גערשטענע קאשע,

אין סוף דאך אדער אין אנהויב דאך. ס'ווענדעט זיך פון וועלכער זייט מ'קומט אן. דארט הארט צום שלאך-צו שטעהט איינזאם, א שטיק מהלך אפגערוקט פון די איבריגע דארפישע הייזלעך, א איי-געבויענע מפלתי'דיג הייזל, פון ווא-נען ס'קוקען ארויס לאנגע שוויבען-טירען ווי שווארץ-אפעלדיגע אויגען, וואס קומען ארויס פון א ליימגען סקעלעס פול מיט גרוילעכדיגען עלענד.

דארט האלט הירש נחמן יאנאחוקער זייט יארהרען די קרעטשמע. שטענדיג איז דארט שטיל, רוהיג, א גאנצען טאג הערט מען נישט מעהר ווי קרייען די הענער און אין זומער דאס שארבען פון די בעפלעכערטע בוימער, וואס שטעהען שורות'ווייז אויסגעשטעלט איבערן שלאך, ווי א צושטענע מחנה סאלדאטען.

זעלטען קוילערט זיך אדורך א מאל א פוהר איבער דער געפאלטער אויס-געהארטעוועטער בלאטע. אבער אפילו די רעדער-קלאפעריי מיט'ן טראסקעריי פון די פערדישע פאדקאנעס ווערען איינגעשלינגען פונם אויסגעקענטענעם בלאטיגען שלאך, וואס האט וועהר ליב די שטיילקייט, אז ער לאזט זיי נישט צו-הויך אבהילכען אונטער זיין ווייכען רוקען, ווי א מאמע, וואס פערשטעלט מיט דער האנט דאס מויל פון איהר וויינענדיג קינד, ס'זאל נישט צושטערן דער ארומיגע רוה.

ביז פארנאכט-צו וועהט מען אין קרעטש-מע נישט אריין קיין שאטען פון א מענש'רעדט עמיך פון הירש נחמןס בני בית אויס א ווארט היכט עס אפ מיט א ווידער-קול אין הוילען קרעטש-מע חלל, ווי אין א פערשטייפטע פוסט-קייט, א מאדנע געפיל פון לאנגווייל-הערשט אין קרעטשמע, וואס איז דאכט זיך עפס פער'משפט, פון די נישט וויי-טע הייזלעך, צו זיין פער'איינזאמט און לעבן אין כסדר'דיגען אויסקוקען נאך עפס. דורך דער גאנצער צייט, וואס הערט נחמן וואוינט אויפ'ן דאך, דאכט איהם און ער לעבט אלץ מיט'ן געפיהל, אז דאס גאנצע לעבן איז נאך דורכלוי-פענדיג, א שטייגער ווי א באהן סטא-ציע, דורך וואו מ'פאהרט נאך דורך. דאס איז דערפאר, ווייל ער איז געבוירן אין טאטאט און דאס דאך האט ער נאך געקענט דורכפאהרענדיג שנעל אויף די פוהרען. די דארפישע איינגע-בויגענע הייזלעך מיט די בוימער זע-נען פאר איהם צוגלייך ווי די פעלד-בייטען דורכגעפליגען, און ער גע-דענקט נאך ווען ער האט זיך דא-מאלט נאך אפגעשטעלט אין דער זעל-בער קרעטשמע, בעת זי האט אנגעהערט צו בער דעם דארפסמאן.

טיף אונטער זיין ברוסט טראגט ער

טע, גלאנציגע שייך און דער הענדלער קוקט אויף אלע זייטען, ווכט מיט די בליקען ווי א פלה-מיידעל איהר בעשעה-רען...

צוויי טרוממעס, מאכער געפינען זיך אין דעם געטעל, ביי די טהירען, זענען ארויסגעשטעלט אויף רעקאמע צוויי גרויסע היילענע צעלמים מיט עטליכע קליינע אויף ווייס-אפגעפארבעט טרוממע-לעך, וואס דערמאנען אין טויט פון קליינע קינדער... נישט איינמאל טרעפט אן פארנאכט, ווען א קריסטליכער הענד-לער דערפילט זיך מיט פון שטייען א גאנצען, לאנגען, זומער-טאג ביי די שייך, וועט צלם זיך אוועק אויף א בענ-קעל ביים צלם פון זיין אפגעפארענדיג דעם קאפ אויף איהם, דרימלעט ער איין, קאן זיך דאן אויסדוכטען, אז ער האט זיך אליין געקרייגט און פערבליבען אין דעם געטעל...

פארנאכט, נעמען די הענדלער פיאנא-דער די טישלעך און פאמעליך, מיט מידע אונטערגעוואקסען פיס געהען זיי אהיים אין די ענגע צימערען, אזעל-טראגענדיג די פעקלעך מיט דער סחורה, ביסלעכעווייז ליידיגט זיך אפ דער וואהלע, אומעטיג און בענקשאפטליך טראגען זיך אין חלל אפהילכען פון די אוועקפאה-רענע פוהרלעך, און פון טישען וואס קלאפען זיך אן אין ברוק און ווערען אין איילעניש פונאנדערענעמען. דער נאך ווערט שטיל אויפ'ן וואהלע, אזוי שטיל אז נאך א גענהע, גרויסע שמחה וואס האט זיך געענדיגט, און וועט זיך שוין קיינמאל מעהר נישט איבער'חורן...

קלייען, וואו ס'איז אריינגעשטעקט א שופלע גרייט צום אריינשיטען. נישט ווייט פון די זעק, ליגען עטליכע גרינע בינטלעך היי, קאנעטשטיגע און שטרוי. אלץ איז פריש און ווארט אויפ'ן קוה, דעם דאראוועקאזש, וואס זאל קומען מיט עטליכע ליכטיגע גראשענס און צונעמען דאס שמעקעדיגע היי, וואס איז נאך וואס פון פעלד אראפגענומען. קיינער ווייזט זיך אבער נישט, שלאפט דער קרעמער אויף דער שוועל פון זיין קראם און עס טרויערען אין דער שטיל די בינטלעך היי, קארטשען זיך איין פונקט ווי מענשען ביי גסיסה...

אין וואהלע פאלט אויך אריין א שמאל געסעל מיט'ן נאמען, גראדזקע. ביי די בודקעס ויצען עטליכע שוסטערס און פערריכטען אויפ'ן ארט אלטע שייך, ליי-גען ארויף ברוינע איבערגעברענטע ווילען און קלאפען צו מיט לאנגע שטיפטען, אז עס זאל זיך האלטען אויף יארהרען. דערנעבען שטייען הענדלערס מיט אפגענוצטע שייך, לאטשען און הערען נישט אויף צו פוצען די קאפעס פון די שייך, אז זיי זאלען גלאנצען ווי נייע. יעדע רגע, הויבט דער הענדלער אויף א צווייטען לאשט א קעגען דער וון, קוקט אויף איהם ווי א מאמע אויף איהר שעהן גע'אטעט קינד און שטעלט דעם לאשט צוריק אונטען אין דער שורה, שטייען זיי אזוי די שורות אויסגעפוצ-

וואהלע

(א ראדאמער בילד)

ביים הויכען, ברוינעם געמיינעטען פלוים וואס רינגעלט ארום דעם גלח'ס שעהן לאנג, ווייט הויז — וצצען זיך אויס די יודענעס, פויערעס, איינע נעבען דער צווייטער און ביי די פוס שטעלען זיי אוועק קייבערס מיט די ציגעלעס, מיינען, טרושקאיווקעס, רעבארבערע און פינטלעך כריין. די איינגעבויענע פלייצעס שאפן זיי אן אין דער הארטער וואנט, ציהען אראפ די טיכלעך ביז איבער די אויגען און רעדען צווישען זיך אויפ'ן קול וועגן פערשידענע היימישע ענינים. די רייכערע פרויען וואס קומען קויפען די גרינסען, בויגען זיך אראפ צו די ווייבער וואס שרייען און שווערען זיך מיט כל-עריי-שבוועת, פערקוימען דערביי די פנימער אין קיסען אויף אלע זייטען, גלייך זיי וואלטען זיך געשעמט פאר עמיצען א גאר גרויסען לייטשישען מענטש, וואס וועט זיי דערנאך אויסרעדען הלמאי ווי קומען אויף וואהלע — מיט בעטענדיגע אויפגעריס-ענע אויגען קוקט דעמאלט די מארק-זיצערין אויף דער גביר'טע, נעמט רעדען שטיל און איידעל און קלאגט זיך, אז זי האט

גאנץ טרוה קומען אויפ'ן וואהלע די פליצאהלרייכע נויט'ס, אלטע און יונגע, מיט קאלירטע טיכלעך אויף די קעפ, צעאנסענע שויער-לייביגע איידענס אין ברייטע לאנגע קליידער מיט רויסע ערניצעלעס פנימ'ער און לעגען אויס אויף קליין-נידעריגע טישלעך זייער סחורה. ארום איז נאך שטיל, אין די געמיינעטע, אלטע, גראהע הייזער שלאפען נאך גאנץ געמייטליך מיי-דע מענשען און בעלי מלאכות וואס הא-בען געארבייט ביז שפעט אויף דער נאכט. די זארג פאר דער ארעמער היים טרייבט זיי צונויף די אלע ווייבער, ס'האט אן מיט אומרוה זייערע אלטע אויפגעלעבעט גלי-דער און צינדט אן אין זייערע אויגען פלעמעלעך פון גרינקייט און איילעניש. נישט קיין ווינדער, ווען אלץ ווערט דא נעטהען זיך און אזוי שנעל ווי ביי א שרפה, עס דויערט נישט קיין גענע פניג מינוט און דאס פישעל מיט דעם דיקסע-נעם דעכעל איז אויפגעשטעלט און בעלענט מיט פערשידענע, ביליגע סחורות, גרינסען אין נאך פיל מינים וואס מען קען גע-קומען אויפ'ן וואהלע.

א מאמע פאר א זלאטי

אין רעדאקציע זענען אריינגעקומען א מאמע מיט א טאכטער. די מאמע איז אנגאטע פרוי, פריידע גרובשטיין הייסט זי און די טאכטער איז נאך א מיידל, כבודה גרובשטיין איז איר נאָ-מען. ביידע זענען פון זאטילאנא גאס און געקומען זענען זיי דערזעהלען א מעשה מיט דריי פערמאגליכע טעכטער און זענען א מאמע פאר א זלאטי.

נערעס האט דער עיקר די אלטע פרוי מיט די הייזער, שוואך קול און דאס מיידל האט געלאכט. פערשטעהט זיך, אז נישט פון פרייד, נאך איהר שמייעלע האט בעדייט, זי איינער זאגט: יאך בין יונגער און חונדער מיך שוין נישט פון אַזעלכענע זאכן. ס'איז היינט אויס וועלט און ס'קען אלץ פאסירען.

די אלטע זאכט נישט. איהר פנים איז בעטריבעט און דריקט אויס פיעל צאָרן. זי רעדט מיטן גאנצן כח און ביטערט פאר אונז:

כ'האָב דריי אויסגעגעבענע טעכטער: ביילע האַנדעלסמאַן, שרה'לע קורץ, מרים בלימה כלעבאָוסקי, די מענער זייערע יודעל האַנדעלסמאַן און לייבקע קורץ, האָבען אַ הויז אויף זאטילאנא 9. פון זייער הייז, וואו איך האָב אויך געוואהנט מיט מיין טאכטער, האָט מען בעזייטיגט אלע לאַקאָסאַרען. דאָס הויז זאָגן זיי, איז געווען אין גרויס סכנה איינצופאַלען. אָבער איך ווייס, אז זיי די איידימ'ס מיינע, זענען גאָנץ צופרידן, וואָס זיי האָבן אַרויסגעפֿירט 21 לאַ-קאָסאַרען. ביז לעצטענס האָבן מיר מיי-נע דריי טעכטער געצאָהלט איין זלאַטי אַ וואָך. צו 33 גראַשען יעדע איינע. דער זלאַטי האָט געברויכט ערנערן מיך זייער מאַמע און מיין טאכטער, זייער שוועסטער, אַנאָמעלע האָבען זיי זיך מישב געווען און האָבן דעם זלאַטי אויך אויפֿגעהערט צו צאָהלען. איך בין קראַנק און שוואַך און אַלט. אויף אַביסל מילך האָבען מענשען געמוזט צונויפֿנעמען. 6 וואָכען בין איך געלעגן אויפֿן פֿרייען פעלד צווישן הימל און ערד און נישט איינע. מאַהל האָט מען אַ מיטען דערנאָכט שטיינער געהער געוואָרפֿען.

און די אלטע, קראַנקע פרוי פער-ענדיגט איהר סיפור-המעשה מיט אַ געבעט:

שרייבט איר די גאָזעס פון מיינע דריי טעכטער, וואָס קענען נישט אויסהאַלטן איין מאַמע פאר איין זלאַטי.

„נעלד צו פערדינען איז גרינגער ווי צו האַלטן“.

די גרויסע חשיבות פון שפּאַרזאָמאָקייט אין מענטשליכע לעבען ווערט אפּער-אַמפּיסטען אַגעשאַצט דורך דער פּאַלעסטינע-חכמה, אויסגעדריקט אין שפּריכ-ווערטער, וואָס זענען אַ מיין צוזאַמענפאַנגע-פון דער לעהרע פון דורות-אַלטע-ער-פאַהרגענען. אין דער שפּראַך פון יעדער אומה ווערט איר פּערהאַן אַ שלל שפּריכ-ווערטער און גלייכווערטלעך, וואָס לוי-בען די מדה פון שפּאַרזאָמאָקייט – פון „לעבען מיט חשבון“.

אַבער די פּאַלעסטינע-חכמה בענוגענט זיך נישט בלויז מיטן לויב פאר דער שפּאַרזאָמאָקייט: זי זאָגט אַן ראשי-ת-כל צו בעוואַרענען דעם אַגעשטאַרטען גראַשען מיט שכל, מיט ישובֿ-הדעת, בעסער פּריוועט בעוואַרענט איידער שפּעט בעוויינעט – צי איז עס נישט אַ משל פאר ינע, וואָס אונבערעכענט בעזאָלטען זיי זייערע אַבשאַפֿאַרונגען „אין זאָק“ אָדער אין אַנאַלוגיע-שטוב-בעהעלטניש, וואָס איז נישט בעוואַרענט נישט פאר קיין גנבה און נישט פאר קיין שרפה?

דער געוונענער פּאַלעסטינע-שפּראַכע אָבער צוזאַמענשטעלן דאָס לייכטזיניגע אַרונטערפאַלן נערוועזע שטימונגען אָדער גלאַס נישט-געשטויגענע פחדים – „יוצא בחפון“ – פערלירן דאָס געלד און די הויזער, לערנט אונז א יודיש ווערטל, „נעלד צו פערדינען איז גרינגער ווי צו האַלטן“, זאָגט אַנאָדער שפּריכ-וואָרט, מחמת די משבע האָט א טבע אַרױסצוגלייטשען זיך דורך די פינגער, און בלויז דורך אויסדויער און סיסטע-מאַטישקייט איז מען בעוואַרענט מיטן ערפאַלג. אין ערגיג ווידער איז נישטאָ קיין גרעסערע ערבות פון די וואָקאָדן, וואָס אויך דעם גוט בעוואַרענט אַבשאַפֿ-רונגס-ביכל פון פ. ק. א. דער בעסטער בעווייז פאר דער דאָזיגער זיכער-קייט איז דער כסדר-דיגע וואָקס פון דער צאָהל אַבשאַפֿאַרונגס-ביכלעך און פון דער פּקדונות-סומע אַן פ. ק. א.

געווערליט א נייע קהילה = פערוואלטונג אין ראדאם דאס זעלבע מזל וואס אין ראם: נישטא קיין מערהייט.

פונקט א העלפט פון דער צאָהל 12 פון וועלכע עס ווערט געבילדעט די פערוואלטונג, דער דאָזיגער חוט המשולש פון ציוניסטיש-מורחיסטישען האַנדלער-קער-בלאָק, גלויבט, אז צו זייערע זעקס דאָזערס אין דער פערוואלטונג, וועלן זיך אריבערבויען נאָך אַנדערע און זיי וועלן האָבן אַן אַבסאָלוצע מערהייט. די אויסוויכטען זאָלן זיין אין אַזא פאַל אויף די פּויליש-ציוניסטישע און בונדישע דאָזערס דערפאר, וואָס אזוי די בונדי-שע און אזוי די לינקע פּויליש-ציוניסטי-שע ליסטעס צו דער פערוואלטונג זענען אונטערגעשריבען געווארן פון די פרנסים מ. באַרמייסטער און שלמה פישמאַן, וועלכע געהערן דאָך צום פּעראייניגטען בלאָק פון מורחין און ציוניסטען.

דאָס זענען אלץ השערות און ביז דער לעצטער מינוט, ווען ס'וועט פאַלן דער אויסוואַהל פון די צוויי פרעזענט פון ראָם און פערוואלטונג, קענען גע-שעהן פערשידענע סיורפריזען און אפּי-לע ענטווישונגען.

ראדאם איז אויך דעם א „שפּעץ“... דערווייז הערט מען, אַז אַלס פרעזענט פון ראָם זאָל געוועהלט ווערן אַדח. טאָב און פרעזענט פון דער פערוואלטונג ה' יונה זיכערערעג.

אונזערע „פערזארגער“.

ענטפערט, אז ווענען ווייטע-דיגען וויי-טירען זיין לאַקאָס דורך אידען קען מען רעדן נאָך דאן, ווען ער וועט עפענטליך אַיבערבעטן די אידישע געזעלשאַפֿט.

ה' פּויליש-ניעוועקס האָט ביי היינט נישט פערעפּענטליכט קיין שום ענטשול-דינגונג, זייענדיג א פנים זיכער, אַז אונזערע אידעלעך וועלן אזוי אויך צו אים צוריק קומען.

און אזוי איז טאָקע געשעהן. דעם פּערגאַנגענעם וואָנטאָ האָבן זיך דער-לויבט עטליכע אידישע יונגעלייט אריין צוקומען אין דער צוקערניע און געלאָזט זיך איבערבעטען (דאָס הייסט אַנדערש: איך קום צו דיר און בעהט דיר, אַז די זאָלסט מיך איבערבעהטען) אויך דעם אָפּו, אַז די אידן זאָלען ווייטער בעזוכען דעם אויבערדערמאָנטען לאַקאָס.

עס איז אינטערעסאַנט, אַז די דאָזיגע יונגעלייט האָבן אַמערעסענסען געוועזען אין שטאָט וועגן דעם אַרױסטרײַבען איינער פון זיי האָט טאָקע, ווי מען דערזעהט, בעקומען אַזא קאַפּ בעת דער אַוואַנטורע, אַז ער האָט זיך וועגט וואָס נישט איבערגעדערהט און איצט זענען זיי אלע שנעל געלאָפֿן זיך אי-בערבעטן און ווייזן דעם וועג אַזעלכע אַנדערע ווי זיי חירדיגע, זשיידקעס, אַז עס איז שוין „וויסטיקאָ וויפּאַשאַנדי-קו“.

מיר פּרעגנען אַלעז ווער האָט ערלויבט די העררן צו קאַנפּעריירען וועגען שלום מיט פּויליש-ניעוועקס, אין וועמענס נאָ-מען האָבען זיי געהאַנדעלט, ווייל ווי מיר ווייסען זענען דאָך בעת די געשע-הענישען געוועזען מערה אידען, ווי אַס די עטליכע „פּעראַרגער“, מיר פּרעגנען אויך, צי איז די אידישע עפענטליכקייט מסכים צו אַזא האַנדלונג?

די „פּעראַרגער“ וועמענס נעמען ס'איז שוין בעקאַנט דער גאַנצער שטאָט ברויכען ווי אַמסטאַרקסטענס געטאַדעלט ווערען דורך דער יודישער געזעלשאַפֿט. צוליבעז ווי איך נאָך צוגעבען, אַז עס געהט אַבסאָלוצט נישט וועגן באַיקאַ-טירען פּויליש-ניעוועקס לאַקאָס. זאָלן זיך ווידען ווייטער ווי אַמבעסענס אַמ-זירען דאָרט. אָבער איינע פּעראַרגען מיר: די יודען איז געשעהן אין דאָזיגן לאַקאָס אַ גרויסע קריזיס, דער יודישער כבוד איז שטאַרק פּערשוואַכט געוואָרן אין דעם לאַקאָס און דעריבער איז דער חוב פון דעם אייגענטימער עפענטליך די ראַדאָמער יודען איבערצובעטן, ווען אפּילו ער זאָל זיך ברויכען „נאַראַוויש“ די קריסטליכע קליינעס.

א.ר.

שפּאַלטונג איז נישט געקומען. ווענען צווייטן מאָדאָט איז פּאַרגעקומען צווישן זיך אַ גורל און וויטאַלדאָ האָט געווינן צוויי, מורחין צוויי און די ציוניסטען איינעם.

די וויצונגען פון ראָם און פערוואלטונג צו וועהלען פרעזענט פון ביידע אינ-סטאַנצען קומען פאַר אין 13 טעג אַרום נאָך די וואַהל פון דער פערוואלטונג. ביידע פרעזענט ווערן געוועהלט אין איין טאָג, וועלכער וועט אויספאַלען וואַהרשיינליך פון דעם וואָנטאָ איבער-אַכטאָג.

זי עס ווייזט דער רעזולטאַט פון די וואַהלען צו דער פערוואלטונג, האָט דאָרט נישט קיינער קיין געוועזענע מערהייט. אָהן אַ קאָמבינאַציע צווישן די פּראָקציעס גופא, וועלכע זאָלן זיך פּערבינדען פאַרן פרייז פון געגענווייטיגע קאַנצעסיעס, וועט קיינער נישט בעווייזען אריבערצוצוהען די וואָנטאָ אויף זיין זייט.

די גרעסטע צאָהל אין דער פערוואלט-טונג פערטרעטען די ציוניסטן, מורחין און וויטאַלדאָ – 5 דאָזערס. זיי רעכע-נען צו אויך דעם רב טייטעלבוים אויף זייער זייט, וועלכער געהט אויך אַריין אַלס אַ ראַבינאַט-פאַרשטעהער, אין דער פערוואלטונג האָבן זיי ערשט זעקס.

די יידישע ווענען אַרױסטרײַבען די אי-דישע געסט פון פּויליש-ניעוועקס צוקער-ניע האָט אַרױסגעוועזען גרויס אויפֿערענונג נאָך מערהר איז געווען דער פּערדורס אויף דעם אייגענטימער פון לאַקאָס, וועלכער האָט זיך נישט געענעגטעלט און אפּילו נישט אַרױסגעוועזען פּאַליציי, בכדי נישט צו דערלאָזען צו דער סקאַנדאַליזער אַוואַנטורע.

אויב מיר וועלען נעמען אין אַכט, אַז עהנליכע פאַלען זענען שוין אין פּויליש-ניעוועקס לאַקאָס פאַרגעקומען עטליכע מאַהל, וועלען מיר זיך נישט ווידער-וואָס אונזערע אידען האָבען געהאַנדעלט ווידען, ווען זיי האָבען בעשלאָסען משהר נישט צו קומען אין דעם לאַקאָס, וואו מען יאָגט זיי מיט נעוואַלד אַרױס, נאָר דערפאַר, ווייל זיי זענען אידען...

די יודישע אינטעליגענצן, וועלכע גע-ברויכט דעם לאַקאָס אויף פאַרמיטל-געשפּער, דערווייטענדיג זיך, וואָס איז געשעהן, האָט זיך אפּלאָרט פאַלדארייט און אויך אויפֿגעהערט צו קומען.

פּערשטענדליך, אַז די אַבסענץ פון די אידען ביי פּויליש-ניעוועקס האָט דעם לעצטען אַ וועג געטוהן איבער די קעשענע און ער האָט בעשלאָסען זוכען שלום מיט די אידען.

ווי מען דערזעהט, איז ער אוועק צום פּרעזענט פון אידישען ראטמער - קאָלא דר פאסטמאן, וועלכער האָט איהם גע-האַט אפּענע אויפֿען. ער וואהנט מיט דער פרוי שוין איבער 10 יאהר, וואס איז פאר איהם אַ צו לאַנגער „וויאָק“. די מעשה מיטן טריפֿה'נעם פלייש איז פאר איהם נישט מערה ווי אַגוט געלענענהייט אין וואס ער האָט זיך טאָקע אַנעכאפּט ווי אין אַ גאַלדענע מציה, כדי צו האָבען אַנאָוירייר צו פאַדערען אַ גט. די שכינים זאָגען: אַז דאָס ס'איז נעווען צווישען קצב מיט דער פרוי, דאָס איז נישט בע-וויסט, נאָר אַז מ'קאָן נישט גלייבען דעם מאן אַז ער טאר דאָ נישט נעמען קיין וואָרט. דאָס איז ביי זיי אַ זיכערע זאך. זיי קענען איהם און ווייסען, אַז ער וויל ס'ווייב שוין לאַנג אויסטוישען און געהן מיט אַ צווייטע אונטער דער חופּה. ער מיינט, הייסט עס, נישט די הגדה, נאָר די קניידלעך...

דערווייז איז צווישען פאַר-פאַלכ נישט היימלעך און מיר ווילען טאָקע נישט אויסשפּרייבען זייערע נעמען, ווייל אפּער וועלען זיי זיך פאַרט איבערזעטען און צוריק שלום מאַכען.

מ'איז אַריין אין גמיע. שוין ווייטנדיג אינוועניג האָט דער בלאָק געפלאַצט, הגם ס'איז נאָך געבליבען צו וועהלען אַ פערוואלטונג, וואָס איז אויך נישט מערה ווי אַ טעכנישע זאך.

די שפּאַלטונג איז ענטשטאַנן צוליב דעם, וואָס די לינקע פּויליש-ציון האָבן געפאַדערט צוויי מאָדאָטן אין דער פערוואלטונג, אויף וואָס די רעכטע מיט די פּראָפּעסיאָנעלע פּעראיינען האָבן נישט געוואָלט איינשטימען. יעצט האָבן ביידע ליסטעס פון סאַציאַליסטישן בלאָק ס'ה פיער מאָדאָטן אין דער פערוואלט-טונג און ווען זיי געהען פּעראייניגט, איז אַ סברה, אַז זיי וואָלטען געצויגן 5 מאָדאָטן, אזוי פיל ווי דער בלאָק פון די ציוניסטן, מורחין און וויטאַלדאָ – 10 – די ליסטע נאָם. 3 אויף וועלכע ס'האָבן געשטימט 6 אַנוועזנדע ראַט-פּרנסים, פונקט אזוי פיעל וואָס די לינקע און רעכטע פּויליש ציון מיט די פּראָפּ-פּער-איינן האָבען צוזאַמן אין איין בלאָק. איז טאָקע נישט פערשטענדליך פאַרוואָס די לינקע מיט די רעכטע פּויליש ציון האָבן זיך געשפּאַלטן און געזאָגט מיט צוויי ליסטעס צו דער פערוואלטונג.

ס'האָט אויך נישט געפעהלט קיין סך, אפּילו נאָך דער שפּאַלטונג, אַז די רעכ-טע פּויליש ציון מיט די פּראָפּ-פּעראיי-נען זאָל האָבען 5 מאָדאָטן אין דער פערוואלטונג. צו דעם וואָלט צוגעהאָפֿן דער ה' מערין, וועלכער האָט פּער-שפּעטיגט צו קומען מיט אַנדערטהאָפֿן שעה. ער איז נישט געווען אין ראדאם מאָנטאָג, אין טאָג פון די וואַהל, און בעווייזן צו קומען אויף דער וויצונג קום האָלב 8 אַווענד. די וויצונג איז בע-שטימט געווען אויף 6 און אזוי ווי ס'האָבן געפעהלט צוויי פּרנסים פון די ציוניסטן און מורחין, מערין און יאָנאַס רובינשטיין, האָט מען געוואָרט העכער אַ שעה צייט און שוין געוואָלט צוטרע-טען צו די וואַהל פון דער פערוואלטונג, ווען ס'געשעהט אזוי, וואָלטען די ציונ-מורחין מיט וויטאַלדאָ געהאָט נישט מערה ווי 4 אין דער פערוואלטונג און די רעכטע פּיץ אויך 4. דער מורחין און די ציוניסטען האָבן געבעטן נאָך אַוונטערצוואַרטן און ס'איז געשעהן אַ נס: מערין איז געקומען צופאַהרען און געראטעוועט די סיסטאָציע פאַר זיין בלאָק. יאָנאַס רובינשטיין איז נישט גע-קומען. ער איז אויך קראַציע אין קרייז.

די זעלבע דינגעניש ווענען אַ מאַנ-דאָט אין דער פערוואלטונג איז אויך געווען ביים בלאָק פון די ציוניסטן, מורחין און די האַנדלערקער אויף ווי-טאַלדאָ 10. יעדער שותף פון יענעם בלאָק האָט געפאַדערט צוויי מאָדאָטן אין דער פערוואלטונג, אָבער צו קיין

מאָנטאָג איז געוואָרן געוועהלט די נייע פערוואלטונג פון דער ראַדאָמער גמיע.

5 ליסטעס האָבן אַריינגעפיהרט 12 קאַנדידאַטען אין דער פערוואלטונג, דער צוזאַמענשטעל פון וועלכער ס'איז פאַלגענדער:

די ליסטע נאָם. 1 פון די האַנדלער-קער-פּערבאַנד אויף רובינשקא 1 מיטן קצבים פּעראיינן האָט געקומען צוויי מאָדאָטן אין דער פערוואלטונג: חיים קאַרמאַן און אַברהם ווייטבאַרד.

ליסטע נאָם. 2 פון די רעכטע פּויליש ציון מיט די פּראָפּעסיאָנעלע פּעראיינען האָט געקומען 3 מאָדאָטן און ס'זענען דורך זיי געוועהלט געוואָרן אַלס דאָז-רעס אין דער פערוואלטונג: שלמה וואָלף האַבגלאָבער, בייניש קאַמער און גבריאֵל פאַטאַוויק.

ליסטע נאָם. 3 פון מורחין, ציוניסטען און האַנדלערקער אויף וויטאַלדאָ 10 האָט געקומען 5 מאָדאָטן אין דער פערוואלטונג: יונה זיכערערעג, יאָסעל גאַרדאָווישק, שמואל צוקער, איטשעלע זיכערערשטרום, משה רובינשטיין.

ליסטע נאָם. 4 (בונד) איין מאָדאָט: אברהם יצחק שטיינאוויטש.

ליסטע נאָם. 5 פון די לינקע פּויליש ציון איין מאָדאָט – משה מאיר קיר-שענבלאָט.

די ערשטע שפּאַלטונג איז שוין גע-ווען צו בעמערקען ביים סאַציאַליסטישן בלאָק פון די רעכטע און לינקע פּויליש-ציון. צו די וואַהלען זענען זיי צוזאַמן מיט די פּראָפּעסיאָנעלע פּעראיינען גע-גאַנגען טעכניש בלאָקירט. צוזאַמן האָבן זיי טאָקע אַגענהאַלטן א זיעג, ציהענ-דיג 6 מאָדאָטן. ס'איז פונקט געווען אַ מספר און יעדן איינעם פון זיי איז צוגעטיילט געוואָרן צו צוויי פּאַרשטע-הער אין ראָם. אזוי האָבן די דריי שותפים אַגעמאַכט צווישן זיך, דאָס שותפות האָט אַגענהאַלטן אזוי לאַנג ביז

מאן וויל גלייטן סיוויב צוליב טריפה פלייש.

האָט אפּענע אויפֿען. ער וואהנט מיט דער פרוי שוין איבער 10 יאהר, וואס איז פאר איהם אַ צו לאַנגער „וויאָק“. די מעשה מיטן טריפֿה'נעם פלייש איז פאר איהם נישט מערה ווי אַגוט געלענענהייט אין וואס ער האָט זיך טאָקע אַנעכאפּט ווי אין אַ גאַלדענע מציה, כדי צו האָבען אַנאָוירייר צו פאַדערען אַ גט. די שכינים זאָגען: אַז דאָס ס'איז נעווען צווישען קצב מיט דער פרוי, דאָס איז נישט בע-וויסט, נאָר אַז מ'קאָן נישט גלייבען דעם מאן אַז ער טאר דאָ נישט נעמען קיין וואָרט. דאָס איז ביי זיי אַ זיכערע זאך. זיי קענען איהם און ווייסען, אַז ער וויל ס'ווייב שוין לאַנג אויסטוישען און געהן מיט אַ צווייטע אונטער דער חופּה. ער מיינט, הייסט עס, נישט די הגדה, נאָר די קניידלעך...

דערווייז איז צווישען פאַר-פאַלכ נישט היימלעך און מיר ווילען טאָקע נישט אויסשפּרייבען זייערע נעמען, ווייל אפּער וועלען זיי זיך פאַרט איבערזעטען און צוריק שלום מאַכען.

דאס חסידישע ווייפל איז אַלזא בע-גאַנגען צוויי עבירות: טריפות און גניבה. זי ווארפט אָבער קאטעגאריש אַב ביידע בעשולדיגונגען, עפּעסשטעלענדיג, אַז נישט זי האָט אַליין גענומען, נאָר דער קצב האָט עס איהר אַליין פּערקויפט. זי קען זיך נישט וואס ס'איז יא געשרייבערש, וואס נישט, און זי האָט עס אַנגענומען פאַר כשר.

דער מאן האלט מיטן קצב און גלויבט וואס ער זאגט. דאס איז נאך וועניג און ער איז בעשלאסען צו ציהען די ווייטנע-הענדסטע קאַנעקטיונעצן, אפילו ביז א גט. דאס איז גארנישט קיין שפּעט. די טעג האָט דער מאן געשליקט רופען דאס ווייב צוב רב, פאַר וועמען ער האָט זיך בע-קלאגט, אַז זי איז איהם מאַכל טריפות און דערפאַר פאַדערט ער א גט. ער וויל מיט איהר בשום אומן לענגער נישט וואהנען און ער מוז זיך שידען.

שכנים ווייסען צו דערזעהלען, אַז דער דאזיגער חסידישער יונגעראמאן, וואס טרעט אזוי שטאַרק אַרױס אין נאמען פון כשרות,

ביי א געוויסע יודישע פאמיליע אין ראדאם, אויף דער רובינשקא גאס, טהוט זיך יעצט חושן.

די מעשה, וואס האט גורם געווען צום פאמיליע-סקאַנדאַל איז אזא:

די פרוי פון דער דאזיגער פאמיליע האט געקויפט פלייש אין א אידישע מאטקע, צוגרייטנדיג דאס פלייש אויף מיטאב, האט דער מאן, א חסידישער יונגעראמאן, בעמערקט צווישען די פערשידענע מינים איין שטיקעל, וואס איז נישט געווען גע-טרייבערט. ער האט געפרעגט דאס ווייב, וואס דאס בעדייט און זי האט ערקלערט, אַז אזא פלייש האט איהר דער אידישער קצב געגעבען. יוען דער מאן איז אוועק אין אַסקע מיט א טענה: היתכן, ווי ער פאלט אויס צו פערקויפן טריפה פלייש פאר כשר'ס, האט דער קצב געענטפערט, אַז ער האט איהר פערקויפט פשר פלייש אין פון דעם שטיקעל טריפה'נעם ווערט ער ערשט געוואהר, אַז זי האט אַזעלכע גענומען. ס'איז טאקע טריפה, אָבער די פרוי האט עס גענומען אהן זיין וויסען.

דאם לעבן אין פערליז

וואך - נאטיצן

ווען א פרעמדער, אלס גאט אויף א וויל, גיט זיך א כאפ אריין צו אונז, מוז ווי בליק אונזערדיגט פאלען אויף די ברייט-פונדירטע געפילטע פלאקטן אין פויליש מיט... יודישע נעמען. דאס איז רעקלאמע-פלאקטען, פון די זעלבע מענטשן, וואס פיגורירען אויף זיי איהר האט דא אנהויבענדיג פון גרויס-אינדוסטריעלער, סוחרים, קליינ-הענדלער, סטראגאן-שטעהער, אלע זע-נען זיי דא.

דאס קען זיך בלויז רוקטען, ביים ווארפן דעם ערשטען בליק אויף די פונדירטע געפילטע פלאקטען, ווארעם ווען מען באקענט זיך נעהנטער מיטן אינהאלט, שטעלט זיך ארויס אס וואס: אז די פלאקטען זענען פון ארטיגען ווינטער-הילפס - קאממעט, וועלכער האלט אונז אין שפייזען מיט ליסטעס. מ'האלט שוין מיט מול ביי דער דרי-טער, און וועמען האט איר נישט דא, און ווען אויף די ערשטע ליסטעס פ'גורירען בלויז אידען, האט מען אבער שוין פארדאס, אין דער איצטיגער ליסטע אריינגעשטעלט אריער אויך, אבער ווייטער צוהאל איז אעלבע, דאס זיי ווערן במעט באהן בילד, און, צו-פליג" זענען אויך זייערע נעמען נישט קיין ספעציעלע ארישע, הגם זיי זענען ריינע כשרע אריער, פון דריטען דור אפילו, אט געפינט זיך דאס א נאמען רייך, ר'הייט אפילו אויף דעם ערשטן נאמען ערווארד, אבער אויך אונזער אינטעליגענץ האט דאך אויך ליב אזעל-כע צו טראגען, דא איז אבער דער ער-ווארד רייך א כשרער אריער.

אבסערוואטאר

שענדליכער אנטיסעמיטישער ארויסטריט פון ארטיגען עקספרעס-פאראנני" געגען די יודישע ווירטסלייט.

פערזאנלעכע וואך האט זיך אין דער דאזיגער צייטונג בעוויזען א נאטיק אונ-סער'ן קעפל: "יודישע ווירטסלייט ווילען נישט די הייזער רעמאנירען", ס'ווערט צווישן אנדערע דערזעהלע, דאס דער וואוואדע האט צו זיך גערופען די פאר-שטעהער פון דער יודישער קהלה, און זיי אויפמערקזאם געמאכט וועגען רעמאנירען די הייזער, בכדי צו פערשטערקען דעם עסטעטישען אויסזעהן פון שטאדט, און דא פערקערט די צייטונג, אז די ביז איז-

אויף די שפאלטען פון אונזער צייטונג האבען מיר שוין אייניגע מאל געשריבען וועגען "עקספרעס - פאראנני" וועמענס רעדאקטאר איז ה' זיטאמירסקי, דער ליטער פון ארטיגען, "וואך" - דאס נישט קינענדיג, וואס די דאזיגע צייטונג ווערט פיל געליינט דורך אידען, און איבערהויפט דורך דער ברייטער יודישער אינטעליגענץ, און נעהט מכלומרשט אן אלס ליבעראלע ווייט זי פון צייט צו צייט ארויס איהר אמת'ן אנטיסעמיטישען פרופאג.

נעכטן דאנערשטאג דעם 30-טען יוני האט זיך אנגעהויבן פאר'ן קראקאווער-אפלאציע געריכט דער פראצעס געגען ש. גאלדמאן, א. פיוקא, פ"ל. קויפמאן פ"ל צעמבערקאוויטש און אנד. וועלכע

קאמוניסטישער פראצעס פאר'ן קראקאווער אפלאציע - געריכט.

זענען זייער צייט פער'מספט געווארען אויף לענגערע תפיסה-טערמינען פאר אנטי-מלוכה'שע טעטיגקייט. פון די פער'מספט געפינט זיך די איינציגע

נעכטן דאנערשטאג דעם 30-טען יוני האט זיך אנגעהויבן פאר'ן קראקאווער-אפלאציע געריכט דער פראצעס געגען ש. גאלדמאן, א. פיוקא, פ"ל. קויפמאן פ"ל צעמבערקאוויטש און אנד. וועלכע

נעכטן דאנערשטאג דעם 30-טען יוני האט זיך אנגעהויבן פאר'ן קראקאווער-אפלאציע געריכט דער פראצעס געגען ש. גאלדמאן, א. פיוקא, פ"ל. קויפמאן פ"ל צעמבערקאוויטש און אנד. וועלכע

פערשטארקטע פערשטערונג'ס-ארבייט, אין קעלצער וואיעו.

ענטגעגענטשטעלן איז פער'האלטן געווארן דער ארטיגער אינדוסטריעלער ה' ריכ-טער, וועלכער איז שפעטער בעפרייט געווארן. די פערשטערונג'ס-ארבייט איז אין פולן גאנג.

פערמאכט געווארן. אין כענסטין האט דער וואיעוואדע נאך אריינפגעקציע ארויסגעגעבן גע-העריגע פער'ארדנונגען, וועגן דעם עס-טעטישען אויסזעהן, פאר'ן פרויבן זיך

אין צוזאמענהאנג מיט דער אונטער-גענומענער דורך די ענטשפערעכענע מאכט-ארגאנן פערשטערונג'ס - אקציע אין דער ארטיגער וואיעוואדע וואס איז ביז איצט פערזאנלעכעס געווארען, זענען אין כעמפליק אייניגע געוועלכער

פרעמיער סקלאדקאו-סקי אין קעלצ.

פערזאנלעכע וואך האט בעת זיין אינספעקציע-בעזוך, אויך בעזוכט קעלצ פרעמיער גענ. סלאדקאו-סקלאדקאוויטש. אין צוזאמענהאנג דערמיט זענען די הייזער ווי אויך מאגיסטראט בנינים, ווי געהעריג אילומינירט געווארן.

פייערליכע טרויער-הזכרה

דער ערשטער רעדט, דער פארזיצער פון דער ציוניסטישער ארגאניזאציע ה' אהרן גראדאפעל, וועלכער שילדערט אין קורצע ווערטער דעם נפטר, און אויך דעם פערלויפט פאר דער ציוניס-טישער בעוועגונג, דאן האלט דירעקטאר דוד דאנעבערג א שטארקן איינדרוקס-פולן הספד וועגן נפטר אלס ציוניסט און גלייכצייטיג אלס מענטש מיט א טוב-טעלן כאראקטער, וואס האט זיך דער-פאר ערווארען דעם גוטן נאמען ביי די ברייטע יודישע מאסן.

אין צוזאמענהאנג מיט די שוויש-נאכ'ן אונפגעגעסליכן ציוניסטישן טהוער, אלתר ערליך ז"ל, איז פארגעקומן אין זאל פון ארטיגן ציוניסטישן קלוב א פייערליכע הזכרה, געווינדעט דעם נפטר, דער זאל איז געווען איינגעהילט אין שווארץ.

חנוכות של בית-דבן

דער ליטער פון דער פאקס-שוף אויף פיאטרקאוויטש גאט ד' כישוי, האט געמאלדען דער פאליציי, דאס אין דער דאזיגער שולע האט מען אויסגעהאקט עטליכע פערציג שוויבען די אדורכגעפיהרטע אויספארשונג האט פערשטעטעלט, אז דער "בעל-מלאכה" דערפון איז דער 16-יעהריגער טילער שטעפאנסקי פון די זעלבע שולע.

פארזיכטיגען ביים שרייבן פרייער קיין עסטרייך.

פון לעמבערג שרייבט מען: מענטשען נעמען זיך דאס גרינג ביים שרייבן בריוו קיין עסטרייך, צו שרייבען זאכן, וואס קענען די דארטיגע קרובים אדער סתם באקאנטע ברענגען אין גרעסטן אומגליק. עס מוז דערי-ייערע געווארענט ווערן יעדע יודי-שע משפחה ביים שרייבן בריוו צו זייערע אונגעהעריגע קיין עסטרייך, נישט אנצושרייבן ווערסער, וואס זענען להוט די דארטיגע צו ברענגען אן אומגליק.

קעלצער רבי ר' לייבניו טווערסקי שליט"א אין ראדאם.

דער סדרה פון דער וואך. א גאנצע וואך איז געקומען צום רבי'ן אנוועלט מיט קייטלעך און אויך היגע לומדים, וואס האבען מיט איהם פער-ברענגט לאנגע שעה'ען אין פלפול אין חסידות. איינגעשטאנען איז דער רבי ר' ליי-בעניו ביים ה' גורפיקעל אויף דער רוינינסקא גאס.

פראצעס: הארטשאק אבגעלעגט צום דריטען מאל

אבגעלעגט געווארן אהן טערמין, צוליב דעם וואס מען האט צום פראצעס נישט צוגעשטעלט פערשידענע נויטיגע עקסען צום פראצעס.

היינטיגען דינסטאג האט זיך שוין צום דריטען מאל געפונען אויף דער וואקאנדע פון שטאט געריכט דער פראצעס פון פשיטיקער "העלד" ווינ-צענטי קארטשאק, וועלכער איז בע-

אויף פאראכטאגען שבת איז געק-מען קיין ראדאם דער קעלצער רבי ר' לייבעניו טווערסקי. ר' לייבעניו איז אריינגעקל פון טריסקער מגיד, וואס ציהט זיין שטאם פון ר' מאטעלע און ר' נחום טשערנא-בעלער. ר' לייבעניו איז אויסער גרויסער למדן און חכם, אויך פאקאנט אלס בעל-מופת.

פאראכטאגען שבת האט ר' לייבעניו געפיהרט טיש ביי שלוש סעודות אין חגיגה שטאטישע בית-מדרש, וואס איז געווען פול מיט חסידים. ביי זיין תורה-זאגען האט געהערשט א גרויסע ענגשאפט. דער עולם איז געווען בעגייסטערט פון זיינע חידושי תורה מיט גמטריות אויף

היינטיגען דינסטאג האט זיך שוין צום דריטען מאל געפונען אויף דער וואקאנדע פון שטאט געריכט דער פראצעס פון פשיטיקער "העלד" ווינ-צענטי קארטשאק, וועלכער איז בע-

היינטיגען דינסטאג האט זיך שוין צום דריטען מאל געפונען אויף דער וואקאנדע פון שטאט געריכט דער פראצעס פון פשיטיקער "העלד" ווינ-צענטי קארטשאק, וועלכער איז בע-

עס פירט זיך ביי אונז, אז בעת א לוייה גייען די מלוים נישט נאך דער מטה, נאר קריבען אויף די טראטוארן אדער זיי לויפען א שטיק פאר דער מטה, ווען מען מאכט דערויף אויפ-פערקאמ, אז דאס איז נישט אנשטע-ניג, אז דאס איז איבערהויפט נישט עניש און זאגאר נישט מענטשלעך, זענען עס אידן מבטל. זיי האלטן, אז גיין נאך א לוייה איז נישט קיין ענין, אויף וועלכן עס לוינט זיך אפצושטעלען, הייל אויב דאס לעבען איז נישט הערט קיין שמע-טאפאק, מכל-שכן נאכן טויט.

אנדערע האלטן חידור, אז טאמער גייט מען נאך א לוייה נאך דער מטה אין דאך א חוקות הגוי. איך וויל נישט מחולק זיין מיט די דאזיגע מיינונגען, נאר איך וויל אויפ-מערקזאם מאכען, אז אין די איצטיגע באדינגונגען, אין וועלכע מיר לעבען, מוזען די מלוים גיין אזוי ווי מ'דארף, טריט ביי טריט נאך דער מטה, וואס טרופט ארויס א געוויסען דרך ארץ. ווען מען גייט אבער צושפרייט איבער דעם גאנצען גאס, אדער מען גייט אויך אויף די טראטוארן מער ווי נאך דער מטה - טרעפט, אז בעת עס פארט אדורך א פוהר אדער אן אויטא, ווערט א געשרי, א געפילדער, דער שאפער שרייט, אז מען זאל מאכען פריי דעם וועג, די מלוים הייסען אים זיך אפ-

יתגדל ויתקדש...

א. שוין לאנג, זעהר לאנג, האבען מיר נישט געזעהן אונזער, געטרייען לעזער, אין אזא געהויבענער שטימונג. ער האט ממש אריינגעטאנצט אין דער רעדאקציע, די אויגן האבן ביי איהם געפלינקעלט, די בארד צעפלאטעט, דאס היטעל פערקוקט נא באק.

וואס איז עס מיט אייך, פאניע גע-טרייער לעזער, היינט די שמחה? עפעס זענט איהר דאך היינט שמחת תורה? די געשטימט?

און איהר זענט נישט שמחת תו-רה'דיג געשטימט? קלייניגקייט אזא נחת! וואס פארא נחת? פון וועמען?

נו, פון דער כפלה פון דייטש. מ'פלה פון דייטש? וואו, אין טשעכיען?

טשעכיען, שמעכיען, - האט זיך דער געטרייער לעזער געקריימט. איך מיינ די מפה אין נאיוועס, אוי, האט דער לאזיסל - א געוונט אין זיינע ידיים אריין - איהם, דעם שמע-לינג צו טשעכעסן. אי, האט ער איהם צערעכט געמאכט א פאדברודעק, עד האט איהם אוועקגעלייגט ווי א גראף.

און איהר, ה' רעדאקטאר, מיינט סא-קע, אז דער לאזיסל איז א מוזשין? איך גלויב נישט. איך בין פשעקאנירט, אז דער מוזשין איז א שידלאווער אדער א פינטשעווער און זיין ריכטיגער נאמן איז... ליזער, ליזער, אדער גאר ליזבטשע, אי, פארוואס הייסט ער לאזיסל ווייל דער פאקאנעק גענערט מען זיך די נעמען, פון הערשעל ווערט הער, פון ברייט - בענדזשאמין, פון געזעל - גוסטאוו, פון ארון - אלפרעד, פון - גאטשע - דזשיקאב, פון חיים - היימי, פון עזר - אורווינג, נו, איז פון ליזער געווארן - לאזיסל...

אי, וועט איהר דאך זאגען, ער איז דאך א גענער? גייט שוין, גייט, וואס טוט נישט א יוד צוליב פרנסה, און בפרט אין אמעריקא צוליב פרנסה פער-דינגט זיך א לעקיי-בעקער אין א צירק פאר א העלפאנט און שלינגט ארבווען, צוליב פרנסה ווערט א שידלאווער יוד - א גענער...

נו, האט טאקע דער שידלאווער גענער ר' לאזיס וועל ליזער, דער-צייט דעם יעקישען גבור, די מעשה פון שוויגער, דער שווארצער ליזער, לאזיס בלעז, האט זיך געגרייט ווי דער כהן גדול צו דער עבודה, אין האט גענומען גלייבן: אחת - א סערעבענק אונטער דער גאמבע.

אחת ושתים - איינס איבער של ראש, און א צווייטן שערעמעק אין דעם ארישען וואקאנדעק אריין. אחת ושלש - א ציה איבערן שיי-טעל, א גלעס אין די צייך, א פער-פאך אין די אויגען, דער יעקע מרו-שטעט: "דאנער וועטער נאך איין מאל" און ער, לאזיסל, א ברכה אויף זיינע הענד - טוט אים צוליב, ער גיט אים נאך איין מאל, כדי צו ווייזען זיין גוט הארץ. גיט ער אים איינמאל און נאך אמאל, און אז שמעלינג ליגט שוין וואושווע צעשטעלעט מיטן געשווא-לענעם פריידיק ארויף, ציילט דער שווארצער לאזער מס'ק נאיוועק אפ: איינס, צוויי, דריי, און, אז ער האלט שוין ביי צעהן, וואסער ער זיך די הענד אין זאגט:

יתגדל ויתקדש... איך זאג אייך - האט דער "גע-טרייער לעזער" פערענדיגט - ס'איז שוין צייט מ'זאל נאך זיך נאך די שמע-לינגס, זאגען א רבנן קדיש...

אב=נעק.

צום דריטען מאל

צום דריטען מאל

צום דריטען מאל

צום דריטען מאל

צום דריטען מאל

Jeśli mydło to mydło «T r ó j k a»

פרישטשיצט קראנקהיים
נעכטען דאָנערשטאָג האָט מען אויפֿן
היגען יאָרד נישט אַריינגעלאָזט קיין
בהמות צוליב דער פֿרישטשיצט־קראַנק־
קייט. האָט האָט זיך געצטונען פֿער־
שטריט צווישען זיי. די דאָזיגע קראַנק־
הייסלאָז אָנשטעקענד אין אויך שעדליך
פֿאַר מענשען.
נעכטען 6. מ. איז אין מאַסיסראָט
געוועהלאָסען געוואָרען א סעצעציע
רעסע־קאָפֿערענאָוועגן דעם.

Radomskie Towarzystwo Elektryczne

podaje do wiadomości P. Odbiorców prądu elektrycznego w m. Radomiu, że poczynając od dn. 27 czerwca b. r. podczas trwania dorocznego remontu sieci prądu stałego t.j. do dnia 31 sierpnia b. r. będzie przerywać dostarczanie prądu w niedzielę i święta od godziny 4-ej rano do godz. 16-ej.

()
()

אברהם מנחם פריד:
TARYFA OGŁ.:

פרט 1 חודש 1000
Na 1-szej stronie

1000
w tekście

1000
na ostatniej stronie

1000
mm 1 szp. 40 gr.

1000
mm 1 szp. 60 gr.

1000
mm 1 szp. 25 gr.

1000
1-sza i ostatnia strona

1000
liczą 10 szpalt.

1000
Redaktor CH. M. HERC

1000
tel. 15 - 18

1000
Wydawnictwo „Radomer Kieler Leber” Nadom swarlibawaka 30